

Ajékenova
Første Mai 1888.

Kjære Grieg!

Det var et veldig døs, da
sentte meg! Hverdag takk dufor
at du er i plass og hører til
Lau i Janus. — Egentlig burde
jeg svaret lig på deg, men da
spørte en Aladdin, og da
fikk jeg ført på i forrige
næt, at vi ikke har Akh;
jeg var da i trøst og mottet
da gled, men haabet startet
pås al far' høre alt med
med. — Min tilstrekking før
vel var det, at den fore-
gående so gjorde med i Münster

end par Scenar, men dor
er jo voerordentij sunckte King
deri, ey om end den ruyten
Kro op storkel Mortolera ~~thys~~
virkende noget trahtend nad
mij, horte ey dog uper met
indell Aussernd y Glare van
de meyter Egentoommelius y
Sillies pijnout dachtrümenkerde..

Gid den markel haede sij,
men for dee Morel Diveli-
Kun er den vist neyge, —
soortij ey aktert haet haue
nogt King uper Kun
et haest hir entred Holo-
-deken. —

Igår nede var det i Foss Kirke
en liturgisk gudstjeneste. —
Harkunns spiller, som en
ken kunde si under et spille
det idetneste døms 1900. — Det
er blevet som en slags kam-
pielst av samles på bygd
den Aften. — Dersom han
som dirigenten ikke launo-
get at man stoppet en,
saa er vel vi nogen af den
Kunns kon av glæde hos os jæv-
nlig. —

Det er også, om jeg har skrebet
noget? Ja, her er det!

Jeg ønskte, at jeg var oppe hos
Hornemann, og at han ville se
at lyttede for mig. - Jeg kunne
påvise nemmest nogen af en
Morgenstund - Molinæ, Storlesæn,
Steenssæn - og at Hornemann
ikke var udtørket, men
det var vare af mig. -
Also vi mødtes ved, thi g
Mind, du er god!

Din

Clara

Nægning.

Hilsen over for
Jørgen.